

Geoparcul
ȚINUTUL
BUZĂULUI

PĂMÂNTUL ȘI OMUL ÎN ȚINUTUL BUZĂULUI OF EARTH AND MAN IN BUZĂU LAND

Editura ARS DOCENDI – Universitatea din București
Editură cu profil academic și cultural recunoscută de
CONSILIUL NAȚIONAL AL CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

Șos. Panduri 90-92, sector 5, București
Tel./Fax: +4 021 410 25 75
www.arsdocendi.ro
office@arsdocendi.ro

PĂMÂNTUL ȘI OMUL ÎN ȚINUTUL BUZĂULUI **OF EARTH AND MAN IN BUZĂU LAND**

Autori: Răzvan-Gabriel Popa, Diana-Alice Popa, Alexandru Andrășanu,
Per Ingvar Haukeland, Anamaria Iuga

Coordonator ediția I: Răzvan-Gabriel Popa

Design grafic: Ciprian Florescu

Harta: Cezar Buterez

Traduceri: Diana-Alice Popa

Corecturi: Răzvan-Gabriel Popa, Diana-Alice Popa, Ciprian Florescu,
Gabriela Iftode

Fotografii: Răzvan-Gabriel Popa (copertă I jos, colaj, pg. 8-9, pg. 12-13, pg. 14-15, pg. 16-17,
pg. 18-19, pg. 22-23, pg. 26-27, pg. 40-41, pg. 42-43, pg. 44-45, pg. 48-49, pg. 50-51), Dan Palcu
(copertă I sus, colaj, pg. 6-7, pg. 20-21, pg. 28-29, pg. 32-33, pg. 34-35, pg. 36-37, pg. 38-39, pg.
46-47, pg. 52-53, copertă II), Ciprian Florescu (pg. 10-11, pg. 24-25), Alexandru Andrășanu
(colaj, pg. 30-31).

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Pământul și omul în Ținutul Buzăului = Of earth and man in Buzău
Land / Răzvan-Gabriel Popa (coord.), Diana-Alice Popa, Andrășanu
Alexandru, - București : Ars Docendi, 2015

ISBN 978-973-558-868-7

I. Popa, Răzvan-Gabriel
II. Popa, Diana-Alice
III. Andrășanu, Alexandru
IV. Popa, Răzvan-Gabriel (coord.)
913(498-35 Buzău)

O publicație a Geoparcului Ținutul Buzăului

Această publicație este un rezultat al proiectului GeoSust 22 SEE/30.06.2014, finanțat prin
Mecanismul Financiar EEA Grants 2009-2014.

The research leading to these results has received funding from the EEA Financial Mechanism
2009-2014 under the GeoSust project contract no 22 SEE/30.06.2014.

Răzvan-Gabriel Popa

Diana-Alice Popa

Alexandru Andrășanu

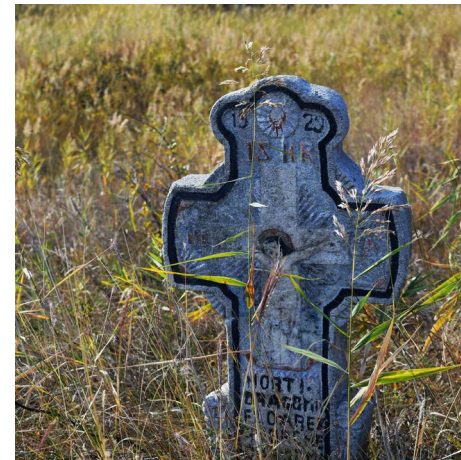
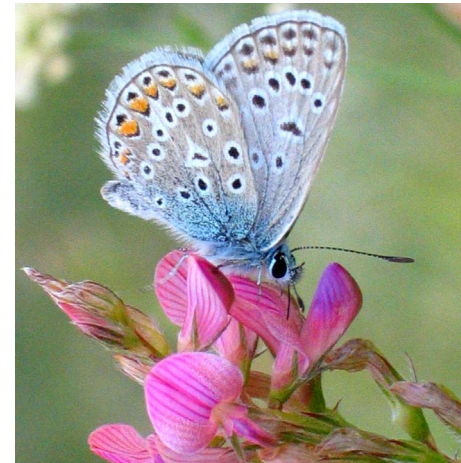
Per Ingvar Haukeland

Anamaria Iuga

Cuprins

Geoparcul.....	6
The Geopark.....	7
Geoparcul Ținutul Buzăului.....	10
Buzău Land Geopark.....	11
...prin ochii unor vizitatori de departe.....	12
...through the eyes of visitors from far away.....	13
Chihlimbarul.....	20
The Amber.....	21
Grunjul și alte urme ale erupțiilor vulcanice.....	24
The Grunj and other traces of volcanic eruptions.....	25
Vulcanii Noroiși.....	28
The Mud Volcanoes.....	29
Focurile Vii	34
The Living Fires.....	35
Sarea.....	38
Salt.....	39
Așezările Rupestre.....	42
The Rupestral Settlements.....	43
Despre Cruci.....	48
About Crosses.....	49
Epilog.....	52
Epilogue.....	53

Geoparcul

Ținutul Buzăului este un teritoriu pierdut la cumpăna dintre dealuri și munți, un teritoriu cu valori naturale și culturale ce merită să fie descoperite, conservate și promovate. Centrat pe patrimoniul natural și cultural, pe relația dintre om și pământ și pe capacitatea acestora de a genera bunuri și servicii, proiectul Geoparc propune un program de dezvoltare capabil să creeze venituri și locuri de muncă, întărirea identității locale și dezvoltarea unei destinații de ecoturism, geoturism și turism cultural.

Geoparcul este un mijloc de a pătrunde în tărâmul fabulos al legăturilor nevăzute și pline de simboluri dintre spațiul fizic, natural și cel spiritual, uman, pe care locuitorii l-au construit generație după generație. Geoparcul propune o călătorie în timp, în istoria de mii de milioane de ani a Pământului, dar și o incursiune în viața și tradițiile localnicilor.

The Geopark

Buzău Land is a territory where hills meet mountains, a land rich in natural and cultural values that are waiting to be discovered, preserved and promoted. The Geopark project is built around the natural and cultural heritage, around the intertwining between human and earth and on the potential of this intertwining to generate goods and services. The Geopark project comes with a development programme that is capable of generating income and employment, of strengthening the local identity and of developing a destination for ecotourism, geotourism and cultural tourism.

The Geopark is a gateway that leads to the extraordinary realm of unseen ties that bind the physical, natural and spiritual, human space. It leads to the realm of symbols that the people have created generation after generation. The Geopark is an open invitation to a journey in time, throughout Earth's history of thousands of millions of years, but also to an incursion in the life and tradition of the people that live here.

Geoparcul este un program internațional născut în Europa în anii 90 și susținut de UNESCO. Impactul economic, social și cultural a generat o mișcare mondială care a dus la constituirea Rețelei Globale a Geoparcurilor, rețea ce cuprinde, până în prezent, 111 teritorii din 32 de țări.

Un Geoparc internațional este un Geoparc ce aplică prevederile Chartei Geoparcurilor și este evaluat și validat periodic de experții UNESCO. Este un teritoriu dinamic, care evoluează neîncetat în vederea dezvoltării socio-economice și a protecției valorilor naturale și culturale.

Geoparcul Ținutul Buzăului este un proiect de cooperare ce-și propune să construiască un Geoparc internațional, este o invitație către toți cei ce doresc să participe la renașterea unor comunități, este o ocazie de a descoperi o lume, este tărâmul de întâlnire al tuturor celor ce se simt atașați de valorile tradiționale și îi sunt locuitori reali sau virtuali.

Alexandru Andrășanu

The Geopark is an international programme supported by UNESCO that started in Europe in the 90'. Its economic, social and cultural impact lead to a global movement forged around the Global Geoparks Network that so far comprises 111 territories from 32 different countries.

An international Geopark is a territory that applies the provisions of the Geopark Charta and that is periodically evaluated and validated by UNESCO experts. It's a dynamic territory that evolves continuously towards social-economic development and towards the protection of natural and cultural heritage.

Buzău Land Geopark is a joint cooperation-based project meant to create an international Geopark, it's an invitation for those who wish to play a part in the rebirth of communities, an opportunity to discover a world, and the meeting place of all those who feel drawn to its traditional values and are its physical or virtual inhabitants.

Alexandru Andrășanu

Geoparcul Ținutul Buzăului...

Ținutul Buzăului este o destinație de aventură, un tărâm neexplorat pierdut în negura timpului. Aici, timpul are două perspective: cea a Pământului, a cărui poveste o spun munții și pietrele, și perspectiva Omului, care e născută din legătura lui cu natura. Aici, un bob de chihlimbar sau un bulgăre de sare devine un punct de întâlnire între Om și Natură. Devine o punte care leagă omul de pământul său. Ținutul Buzăului este un loc al misterului, unde unii oameni încă locuiesc în codrii, vecini fiindu-le doar sălbăticiunile. Este un loc unde pietrele păstrează momente din istoria Pământului, dar și frânturi din viața unor culturi de mult apuse. Este un loc unde un bob de chihlimbar sau un bulgăre de sare devine parte a existenței.

Geoparcul Ținutul Buzăului cuprinde teritoriile a 18 comune din zona de munte a județului Buzău. Accesul se face pe drumuri județene sau comunale care urmează văile a trei râuri: Sibiciul, Bălăneasa și Slănicul de Buzău. Geoparcul are două intrări principale: cea a Vulcanilor Noroioși, a Sării și a Focului Viu prin Berca și cea a Misterului, a Chihlimbarului și Așezărilor rupestre, prin Colți.

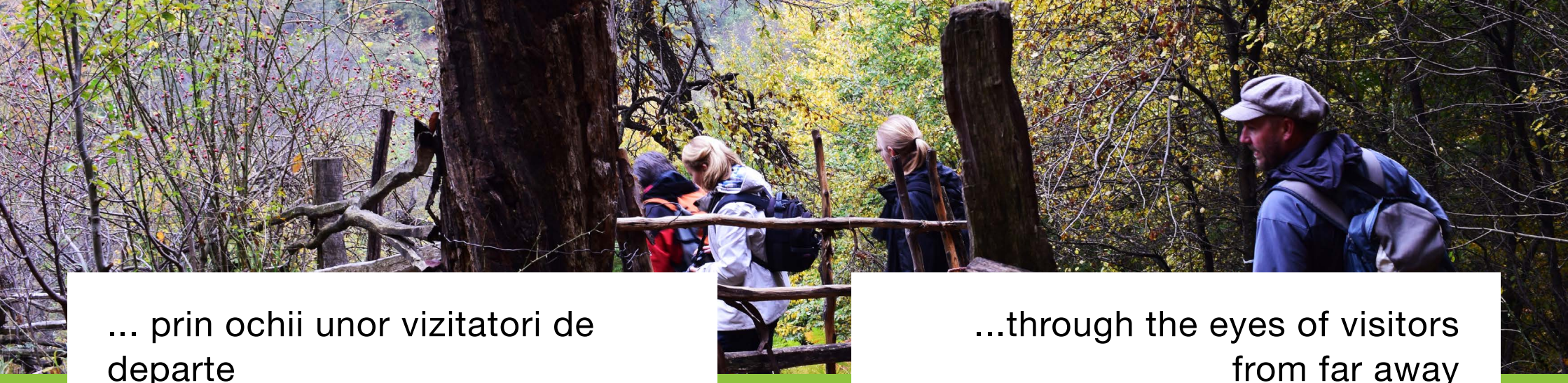
Răzvan-Gabriel Popa

Buzău Land Geopark...

Buzău Land is the ideal destination for an adventure, an unexplored land lost in the midst of time. Time has two perspectives here: the perspective of the Earth, whose story is being told by mountains and rocks, and the human perspective that is born from our relation with nature. In these lands, a grain of amber or a lump of salt becomes the meeting point between man and nature. It becomes the bridge that binds people to their land. Buzău Land is a place of mystery, where some people still live in forests, with wild beasts as their only neighbours. It's a place where rocks are not only the keepers of Earth's history but also the keepers of traces from cultures that are long gone. It's a place where a grain of amber or a lump of salt becomes a part of the human existence.

Buzău Land Geopark includes the territories of 18 communes from the highlands of Buzău County, Romania. The travellers can get there by using the county and communal roads that follow the course of three rivers: Sibiciul, Bălăneasa and Slănicul de Buzău. There are two main gateways to the Geopark: the gateway through Berca to the Mud Volcanoes, Salt and Living Fire and the gateway through Colți to the land of Mystery, Amber and Rock-hewn Settlements.

Răzvan-Gabriel Popa

... prin ochii unor vizitatori de departe

Este Octombrie 2014. Suntem un grup de norvegieni în drum spre Ținutul Buzăului, unde colaborăm cu colegi români pentru a înființa un Geoparc. Un Geoparc valorifică patrimoniul natural și cultural al unei zone, pe care îl transformă în resurse pentru dezvoltarea economică durabilă a comunității. Cu alte cuvinte, fructifică patrimoniul natural și cultural pentru a dezvolta servicii și produse, dar în același timp îl protejează pentru generațiile următoare. Avem experiența dezvoltării unor astfel de regiuni din Norvegia, unde satele sunt depopulate din cauza lipsei locurilor de muncă, a serviciilor publice dar și a reticenței privind viitorul zonei. Găsim situații asemănătoare în aproape toate țările Europei.

Întrebarea pe care ne-o punem este ce anume face o zonă rurală să devină atractivă pentru a fi locuită, pentru ca afacerile să înflorească și să atragă vizitatori. Secretul succesului este să fie ceva diferit, ceva care să evidențieze un anumit loc din mulțimea tuturor posibilităților, ceva care să aducă mândrie localnicilor și să trezească curiozitatea vizitatorilor.

Acum suntem pe drumul către Ținutul Buzăului – ce ne așteaptă acolo?

...through the eyes of visitors from far away

It is mid-October 2014. We are a group of Norwegians on our way to Buzău Land, where we collaborate with Romanian partners on establishing a Geopark. A Geopark uses the unique natural and cultural heritage in an area as resources for sustainable community economic development. That means using nature and cultural heritage to develop different products today, but also to take care of nature and cultural heritage for tomorrow. We have much experience with similar developments in Norway, where rural regions are depopulated, because of lack of jobs, public services and a general pessimistic outlook on the future possibilities in the area. We find similar developments in the rural areas of almost all countries in Europe.

The question is what can help the region become an attractive area for people to settle, for businesses to grow and for visitors to come. The key to attractivity is to be different, something that sticks out in the multitude of possible areas, something that generates pride for locals and curiosity for visitors.

We are now on our way to Buzău land – what will we find?

Niciunul dintre noi nu a mai fost în Ținutul Buzăului până acum. Venim cu mintea deschisă, însă ne așteptăm să găsim un loc unde oamenii trăiesc așa cum trăiam noi în Norvegia acum 50-60 de ani.

Suntem entuziasmați și curioși. Cum arată natura? Cum relaționează oamenii cu natura? Vom găsi oare tradiții culturale care încă sunt practicate, prin port, meșteșuguri, metode de lucrat pământul, arhitectură? Ce părere au localnicii despre zonă, natură, despre ei înșiși și viitorul lor? Ce părere au tinerii? Privesc viitorul cu optimism?

Pe măsură ce ne îndepărtăm de agitația din București și ne apropiem de Ținutul Buzăului, ne trec prin minte din ce în ce mai multe întrebări. Mulți dintre noi nu suntem deloc interesați de oraș; viața rurală ne stârnește curiozitatea. Tocmai în stilul de viață rural putem găsi ceva diferit.

Orașele lumii încep să arate din ce în ce mai asemănător, însă natura nu permite același lucru în spațiul rural. Acesta este un mare avantaj! Vom petrece câteva zile în Ținutul Buzăului, și suntem nerăbdători să ajungem.

Pătrundem prin intrarea din Colți și prin cea din Berca. Străbatem văi splendide, impresionați de frumusețea peisajului.

No one in the group has been to Buzău Land before. We come with an open mind, but have expectations that we will find a region where people live as we used to in Norway 50-60 years ago.

This makes us excited and curious. What will nature look like? How do people live with nature in the area? Will we find living cultural traditions, seen in dress, artifacts, ways of farming, architecture? How do people think about the area, about nature, about themselves and their future? What about the young? Are they optimistic about the area?

Many questions run pass our minds as we travel by car from hectic Bucharest towards Buzău Land. Many of us are not interested in the city; we are more curious about rural life. That is where many of us find something different.

Many of the cities in the world start to look more and more alike, but nature makes this impossible in the rural areas. That is an asset! We shall spend several days in Buzău Land, and cannot wait.

We enter the area through the gateway of Colți and through the gateway of Berca. We travel up through the gorgeous river valleys, struck by the beauty of the landscape.

Vizităm situri naturale spectaculoase, precum vulcanii noroioși, munții de sare sau piscurile învăluite în ceață, toate având ceva unic pentru care merită să bați drumul până aici. Cu toate acestea, curiozitatea ne îndreaptă gândurile către oamenii locului.

Avem norocul de a-i întâlni pe câțiva, povestitori excelenți și cei mai buni ambasadori ai Ținutului Buzăului. Cu toții sunt deschiși vizitatorilor și curioși în legătură cu ei, o caracteristică nemapoimenită pentru o gazdă. Întâlnim o bătrână care trăiește de una singură în mijlocul sălbăticiei, cu urșii și lupii ca vecini, acceptând că și ei au locul lor acolo.

Am reușit să vedem ciobanii care-și coborau oile în sate, și am fost uimiți de tradiția păstoritului, care în multe țări din Europa s-a pierdut și unde oile sunt lăsate fără apărare în fața prădătorilor. România este cu siguranță locul de unde păstoritul s-ar putea reînvia. Oamenii au mici curți cu grădini și mulți păstrează peste iarnă căpițe cu fân ca să își poată hrăni animalele, descurcându-se cu ce le oferă natura.

Stilul de viață este fascinant și suntem nerăbdători să găsim meșteșugari care își vând produsele, fie ele textile, din lemn, lut sau chiar mâncare, dar sunt greu de găsit.

We visit unique natural sites, like the mud volcanoes, the salt rocks, mist-covered mountains, which are all unique and worth coming to the area for. Still, it is with the people who live there that we are most curious.

Fortunately, we are able to meet several, many very good ambassadors of Buzău Land and excellent storytellers. All we meet are open and curious about visitors, a great asset for a host. We visit an old lady that lives by herself in the midst of wilderness, with bears and wolves as neighbors, feeling they too have their place there.

We were able to see when shepherds brought the sheep back to the village, mind-struck by the tradition of shepherding, which most other countries in Europe has abolished and there is a deep conflict between predators and sheep-farming. For people interested in both, Romania is truly a place to learn from. People live in small lots with gardens and many have hay for the winter to feed animals, and they work with what nature provides.

A fascinating life-style, and we are all eager to find places where they sell hand-crafts, either in textile, wood, clay and foods, but it is hard to find.

Potențialul este însă uriaș! Căutăm bucate și băuturi tradiționale, și ne bucurăm că sunt câteva locuri unde le putem găsi. Oamenii locului sunt religioși, și suntem fascinați de crucile așezate de-a lungul drumurilor și de felul în care este practică religia.

Ne surprind însă gunoaiile, aruncate în special în văile râurilor, răpind din prospețimea și farmecul zonei.

Cel mai mare potențial al zonei constă însăși în prospețime și liniște, fiind exact ceea ce mulți vizitatori caută.

După cinci zile petrecute în Ținutul Buzăului, este timpul să ne întoarcem acasă, încărcăți de multe amintiri legate de frumusețea naturii și bunătatea oamenilor. Ne vom întoarce, iar data viitoare ne vom aduce familiile și prietenii.

*Per Ingvar Haukeland
Telemark, Norvegia*

Here is a great potential! We seek traditional food and drink, and are pleased that there are places you can get this. The people of the region is a religious people, and we are fascinated by the crosses along the roads and how religion is practiced.

Still, we are struck when finding trash around, especially in the river-beds and find it disturbing the otherwise feeling of freshness.

The greatest asset of the area is exactly playing on freshness and tranquility, something many visitors especially are seeking.

After five days in the area, it is time to go back home, with lots of memories of beautiful nature and kind people. We will come back, and next time, we will bring friends and family.

*Per Ingvar Haukeland
Telemark, Norway*

Chihlimbarul

Chihlimbarul sau ambra este o fosilă vegetală rășinoasă, veche de milioane de ani, care poate avea diferite nuanțe, de la galben, roșu, portocaliu la albastru, verde și chiar violet. În România, cele mai mari acumulări de ambră se găsesc în Ținutul Buzăului, în special în zona Colți. Efectele optice deosebit de frumoase produse de transparența chihlimbarului i-au creat acestuia o aură mistică, transformându-l într-o piatră magică. Cei înzestrați cu darul divinației puteau chiar prezice viitorul, privind soarele printr-o lentilă de chihlimbar.

Până de curând, locuitorii Ținutului Buzăului foloseau piatra ca amuletă protectoare. Pusă într-un săculeț de pânză și purtată mereu în jurul gâtului, aceasta îl păzea pe om de boli și de necazuri de-a lungul întregii sale vieți, însoțindu-l pe acesta chiar și în somnul său de veci.

Relația dintre om și chihlimbar începea încă din primele luni ale vieții. Noului născut i se puneau o pepită de ambră în cristelnița de botez, iar bobul cel mai frumos îi era dăruit de familie spre protecție și vindecare.

The Amber

Amber is a fossilized vegetal resin that is millions of years old, and that can have different colours such as yellow, red, orange, blue, or even violet. In Romania, the most important amber deposits are found in Buzău Land, especially around the village of Colți. The mesmerizing visual effects that this translucent resin produces have given it a mystical value, transforming amber into a magical stone, an instrument used by soothsayers to predict the future by watching the sun through an amber lens.

Until recently, the people from Buzău County used the vegetal fossil as a protective amulet. People would wear it inside a canvas pouch around their neck, so that the stone would protect them from sickness and trouble.

The bond between man and amber started from infancy. The baby's family would place a grain of amber in his or hers baptismal font and give the baby the most beautiful grain they could find for protection and healing in case of sickness.

Mai târziu, tinerii ofereau fetelor chihlimbar drept dar de logodnă.

Ambra era folosită și ca protector al gospodăriei. Un bob din fosila rășinoasă era pus în camera cea mai mare pentru a-i proteja pe cei ai casei, dar și pe animalele din curte. “Era așezat în casa mare, camera mai bună din casă, acolo unde era depozitată și zestrea fetelor și devenea benefic pentru toată casa.”... (Diana Gavrilă, Colți).

Cu toate că astăzi o mare parte din aceste practici încep să se piardă, chihlimbarul încă mai exercită o anumită fascinație atât pentru locuitori cât și pentru cei care vizitează aceste zone. Tocmai de aceea, nu există om care să fi trecut pe lângă minele de chihlimbar și care să nu fi căutat măcar o dată în pietrișul de pe marginea cărărilor sau pe malurile râurilor cu speranța de a găsi un bob de chihlimbar pe care să îl ia cu sine.

Diana Alice Popa

When older, young men would present their soon-to-be wives with amber as a token of their affection.

The amber was also a protector of the household. People would place the stone in the central room of the house to protect its inhabitants and their animals. “It was placed in the “big house”, the best room of the house, where the young women kept their dowry, and it became auspicious for the entire household.”... (Diana Gavrilă, Colți).

Although today most of these practices are fading, amber still fascinates both the local people and the tourists that visit these places. That's why no one that passes by the old amber mines can resist the temptation of searching through pebbles or along river beds with hope of finding a grain of amber.

Diana Alice Popa

Grunjul și alte urme ale erupțiilor vulcanice

Grunj este un cuvânt care pentru oamenii de pe Valea Slănicului are două înțelesuri, grumaz și strânsoare. Ambele sensuri ale Grunjului fac însă referire la același lucru: pintenul alb care se ridică ca un grumaz de pe umerii pământului, la strânsoarea dintre două văi. Punct de referință și până nu de mult loc de încins hora, Grunjul spune un strop din povestea unei mări preistorice. Acum 12 milioane de ani, o mare a cărei adâncime fluctua foarte mult și care începuse să sece, probabil din cauza schimbărilor climatice, este umbrită de norii de cenușă purtați de vânt. Această cenușă formată din spărturi microscopice de cristale și sticlă naturală este rezultatul exploziei unui vulcan.

Nu știm nici unde se afla acest vulcan și nici cât au fost plimbați de vânt norii de cenușă, însă știm că deasupra acestei mări cenușa a căzut asemenea unei ninsori negre. Particulele vulcanice s-au depus pe fundul mării, formând un depozit gros de câțiva metri. În milioanele de ani care au trecut de atunci, marea a dispărut și mâlurile de pe fundul ei s-au întărit. Cenușa odată moale s-a transformat într-o rocă vulcanică numită tuf. La „strânsoarea” a două văi acest tuf aflorează, adică se poate vedea la suprafață.

The Grunj and other traces of volcanic eruptions

„Grunj” is a word that for the locals of Slănicului Valley bears two meanings, that of neck and grip. Both of the meanings are related to the white peak that resembles a neck rising from the shoulders of the land, at the grip of two rivers. A local reference point and not until long ago a place destined for traditional dances, the Grunj is actually a part of a story about a prehistoric sea. 12 million years ago, the wind carried dark ash clouds over a sea that was starting to dry out, probably because of climate changes. This ash consists of microscopic crystal shards and natural glass, and is the result of a volcanic explosion.

We don't know where the volcano was located or how far the wind carried the ash, but what we do know is that above this sea, the ash fell like black snow that covered the seabed, forming a deposit that was a couple of meters thick. In the millions of years that followed, the sea dried out and the seafloor muds became solid. The once soft ash turned into a cohesive volcanic rock known as a tuff. At „the grip” of two valleys this tuff outcrops, meaning that it can be seen at the surface.

Este o apariție spectaculoasă, în mijlocul văii Slănicului, înalt, piramidal, alb în bătaia directă a soarelui.

Oamenii văii au bănuț că forma stâncii se datorează celor două râuri care au modelat-o. În loc de eroziune, oamenii au spus strânsoare, iar ca formă i-au zis grumaz, și astfel stânca albă ce străjuiește confluența celor două văi a rămas în topografia locală ca Grunj, un nume ce cuprinde ambele sensuri.

Tot pe Valea Slănicului se mai pot găsi tufuri vulcanice verzi, chiar în apropierea satului Mînzălești. Urme ale unor erupții și mai îndepărtate, vechi de peste 20 de milioane de ani au fost găsite la Colți, unde cenușa ajunsă în apele mării a schimbat chimismul apei și a modificat într-un timp foarte scurt ecosistemul. Aceste modificări le putem vedea astăzi, scrise în roci, la milioane de ani distanță... dar asta este o altă poveste.

It's a spectacular sight, as the pyramid-shaped Grunj pierces the surface standing tall in the middle of the Slănicului valley, and glows white in the sunlight.

The people of the valley figured out that the shape of the Grunj was somehow given by the two rivers. Instead of erosion, the people called it grip, and used the word neck to describe its shape. This is how the white rock that stands watch over the two valleys has come to be known as the Grunj, a name that bears both meanings.

The travellers that cross the Slănicului Valley can also find green volcanic tuffs near the village of Mînzălești. Traces of even older volcanic eruptions, from over 20 million years ago, have been found near Colți village, where the volcanic ash that fell in the sea altered the chemistry of the water, modifying the ecosystem in a very short time span. We can see these changes as they were recorded millions of years ago, and kept by the rocks until this day... but this is another story that is yet to be told.

Răzvan-Gabriel Popa

Răzvan-Gabriel Popa

Vulcanii Noroioși

"Dacă nu știți și n-ați văzut, să vă spun eu că acolo și-a așezat necuratul cazanele cu smoală clocotită; pe sub pământ gîlgăie și fierbe glodul noroios, mai rece ca gheața mai negru ca ceața, apoi, pe guri căscate prin tot ocolul acestei văi fără de scursoare, țâșnește tina în sus, când de-o șchioapă, când de-o palmă, când de-un stânjel și mai mult; la fiecare gură împrejur s-a durat mușuroi și balele cătrănite pe care ucigă-l toaca le scuipe din văgăune se scurg năclăite de-a lungul movilițelor, se adună în nămol, se usucă în vânt, se crapă de soare și aștern tot fundul văii cu o humă sură și jilavă, pe care nu se prinde, doamne ferește, troscot ori ciulini." Alexandru Odobescu, Pseudo-kinegeticos

Drumul către Pâclele Mari și Pâclele Mici nu vestește în niciun fel peisajul în care călătorul se afundă venind dinspre Berca. Verdele ierbii este înghițit treptat de pâlcuri de glod care se prelinge din toate direcțiile formând un petic argilos din care se ițesc timid vulcănași mai mari sau mai mici care scuipe noroi.

Vulcanii noroioși, căci așa se numesc ei, reprezintă unul dintre principalele puncte de atracție geologică din țara noastră.

The Mud Volcanoes

"If you haven't seen or heard of it, let me tell you that it's the place the evil one placed his cauldrons filled with boiling pitch; underneath the earth it gurgles and boils...the muddy sludge, colder than ice, more black than fog itself, so that it can gush up higher and higher through gaping mouths surrounding this muddy valley, with no place to leak or drain. Every single one of these mouths is filthy with tarry heaps and slime spat out of the gullies by the evil one himself. They leak slowly along mud mounds, pile up, get dried by the wind and cracked by the sunlight and settle on the bottom of the valley like a damp grey clay on which weeds like thistles or knotweeds never grow." Alexandru Odobescu, Pseudo-kinegeticos

The road that leads the traveller from Berca to Pâclele Mari and Pâclele Mici doesn't suggest in any way the view that he's about to see. The green of the grass is gradually taken over by clumps of mud that trickle from every direction. The clumps form a muddy patch out of which miniature volcanoes of different sizes bashfully emerge sputtering mud.

They are called the mud volcanoes and represent one of the main geological attraction in Romania.

Pentru unii, ei sunt un fenomen bizar de care au auzit și pe care trebuie musai să-l zărescă cu ochii lor. Pentru alții, sunt niște miniaturi ale vulcanilor adevărați care în loc să scuipe lavă, scuipă noroi.

Mecanismul lor de funcționare este unul simplu: gazele din depozitele petrolifere de dedesubt se ridică spre suprafață, iar în drumul lor agită apele freatice. Gazele poartă apele către suprafață, iar acestea spală luturile și dizolvă sarea pe care le întâlnesc în adâncime. Când ajung la suprafață, creează conuri sau cratere cu lacuri de noroi de diferite dimensiuni din care încep să iasă fără oprire gaze. Acestea aduc cu ele cantități mici de hidrocarburi, bucăți de roci, sare și chiar fosile de foarte mici dimensiuni.

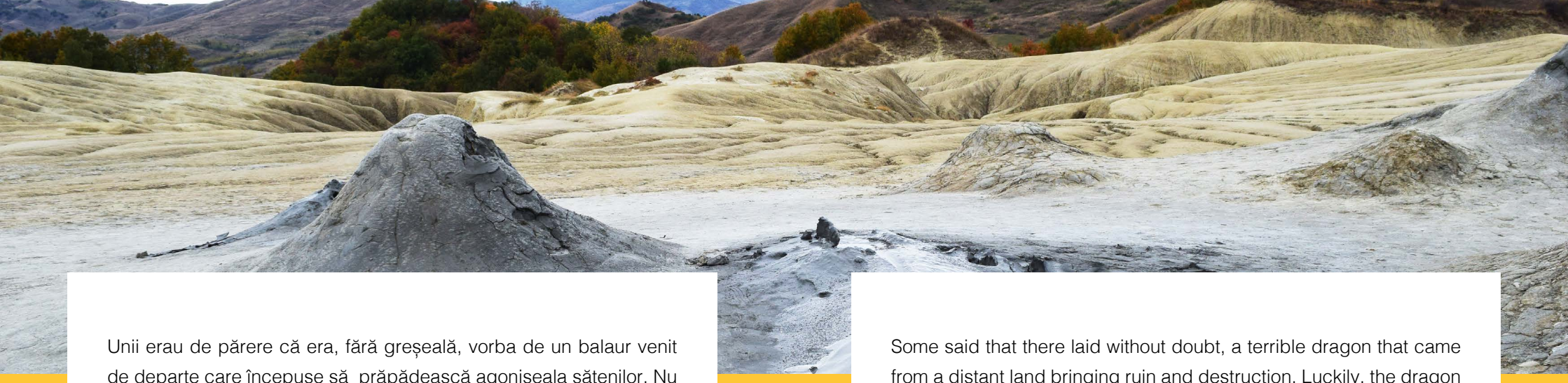
Vulcanii noroioși sunt foarte schimbători. Într-o zi unii se pot stinge, iar alții se pot ivi în cu totul alt loc. Apariția vulcanilor noroioși a creat întotdeauna o mare vâlvă în rândul localnicilor. Imaginați-vă ce mare le-a fost mirarea oamenilor din zonă când au observat că pe o parte din câmpul pe care nu demult duceau animalele la păscut, apar răzlețe câteva mușuroaie de noroi. Nu a durat mult și o parte însemnată din zona în care au apărut mușuroaiele s-a transformat într-un câmp de glod, în care în loc să crească iarbă și flori, creștea noroi.

Ani întregi misterul pâclelor care bolboroseau neconținut a stat pe buzele localnicilor din zonă, până când au reușit să explice întâmplarea.

Some consider them a strange phenomenon that they've heard of and that they have to see for themselves. For others, they are just miniature volcanoes that produce mud instead of lava. Their working mechanism is a very simple one; the gases from the oil deposits located deep in the earth rise towards the surface and while doing so, they stir the ground waters. The gases carry the water they collect and on its way up, the water washes the clays and dissolves the salt it comes across. When this mixture reaches the top, it gives rise to steep cones or craters filled by mud lakes of different shapes and sizes, from which gas seeps out unendingly. The gases carry to the surface petroleum and tiny rocks, salt and even very small fossils.

The mud volcanoes can be very fickle. They can disappear one day, only to appear the next day in a different place. Their presence and emergence has always caused a great stir among the local people. We can only imagine their surprise when they realised that a few scattered mounds of mud sprang up on the same field recently used by the peasants as a grazing place for their animals. It didn't take long until a large part of the area became a sludge field, where mud and clay took the place of grass and flowers.

The mystery of the ceaselessly babbling mounds of mud mystified the local people for years, until one day they managed to find an explanation for the strange events.

Unii erau de părere că era, fără greșeală, vorba de un balaur venit de departe care începuse să prăpădească agoniseala sătenilor. Nu a apucat însă să prădeze prea mult gospodăriile, că un tânăr viteaz din zonă i-a venit de hac. De spaima lui, balaurul s-a ascuns într-o pâclă și de atunci pufăie și bolborosește ca lumea să știe că este încă acolo. Alții erau convinși că gurile căscate ale vulcanilor, adică craterele cu lacuri de noroi, erau de fapt capcane meșteșugite cu șiretenie de niște căpcăuni care poșteau la vacile grase ale sătenilor și găsiseră un mod ingenios de a le prinde.

Deși explicațiile pentru aceste pâcle sunt cum nu se poate mai diferite, depinde doar de perspectiva din care călătorul le privește. Vulcanii noroioși sunt rezultatul unei aglomerări de glod adusă la suprafață de gazele și apa din adâncuri, dar cine poate spune că sub ei nu se află un balaur ce abia așteaptă să poată scăpa din închisoarea lui de argilă; sau dovada că un căpcăun flămând i-a pus gând rău vreunei joițe care paște prin apropiere.

Diana Alice Popa

Some said that there laid without doubt, a terrible dragon that came from a distant land bringing ruin and destruction. Luckily, the dragon didn't manage to steal and destroy for long, for he was overmatched by a brave young man. Fearing for his life, the dragon hid inside a mud mount and never came out again, and if it weren't for all the puffing and babbling, people would forget he's even there. Others were absolutely convinced that the wide mouths of the volcanoes, that is the low and wide mud lake craters, were actually traps placed there by some ogres that had grown an appetite for the local cows and had found a very ingenious way to catch them.

Although there are many explanations for the mud volcanoes, the truth about them lies in the eyes of the beholder. The volcanoes are the result of a mud cluster brought to the surface by gases and water rising from the deep, but who can say that they are not the home of a restless dragon; or a cleverly placed trap for an unaware cow that is peacefully grazing nearby.

Diana Alice Popa

Focurile Vii

Fenomenul care a dus la apariția vulcanilor noroioși se întâlnește și în alte locuri din Ținutul Buzăului. Călătorii care poposesc în Lopătari, în satul Terca sunt îndrumați de săteni spre Focurile Vii. Acestea sunt rezultatul gazelor din depozitele de petrol care se ridică la suprafață și ies prin crăpăturile din sol. De această dată însă, ele nu iau contact cu apa subterană.

Ajunse la suprafață, gazele au nevoie doar de un mic impuls pentru a se aprinde. E greu de spus cum s-au aprins prima oară, însă de ars, ard de când oamenii își pot aminti și de când poveștile pot povesti.

Deși explicația pentru aceste focuri este clară pentru noi, cei de acum, pentru oamenii de dinainte originea și motivul Focurilor Vii erau destul de diferite. Misterul flăcărilor care ardeau fără încetare a animat imaginația oamenilor din trecut care puteau să jure că nu cu mult timp în urmă, pe acele meleaguri făcea prăpăd un balaur care scuipa foc. La fel ca și în legenda balaurului de la Vulcanii noroioși, dihania a fost înfruntată de un Muntean viteaz, hotărât să-i scape pe oameni de necazul abătut asupra lor.

După o luptă lungă, eroul a reușit să reteze capetele balaurului dintr-o singură lovitură și să le arunce care-ncotro.

The Living Fires

The phenomenon responsible for the mud volcanoes can also be found in other areas of Buzău Land. The travellers that reach Terca village in Lopătari, are guided by the local people to see the Living Fires. The fires are the result of the gases from the petroleum deposits that rise to the surface and emerge through the cracks they can find. In this case however, they don't come in contact with groundwater. Once they reach the surface, the gases only need a small impulse to ignite. It's hard to say what started the fires for the first time, but they burn for as long as the people can remember and the stories can tell.

Although the explanation for these fires is quite clear to us now, for the people of old, their origin and the reason they were burning were quite different. The mystery of these ever-burning flames has challenged the imagination of the locals that could have sworn that a fire-breathing dragon was causing destruction and chaos in those lands. Just like in the legend of the Mud Volcanoes dragon, the beast was confronted by a brave local hero, determined to rescue the people from the evil that had befallen them.

After a long battle the brave young man managed to sever the dragon's many heads with one strong blow.

Oamenii locului spun că, deși nu se văd, capetele retezate ale balaurului încă mai scuipe flăcări de sub pământ și în ziua de azi. Alții spun altfel povestea focurilor.

Se pare că acum mult timp, pe când zona era prădată des de tătari și alți cotropitori, o hoardă de năvălitori îi urmăreau pe câțiva localnici pe dealul pe care ard și azi focurile. Când erau gata să-i prindă pe săteni, tătarii au fost pârjoliți de flăcările care au țâșnit pe neașteptate din pământ. Așa au scăpat bieții oameni de năpasta care se abătuse asupra lor. De atunci se spune că picior de tătar n-a mai călcat în Terca.

Flăcările erau în viziunea localnicilor protectoarele satului, un fel de spirite ale locului (*lat. genius loci*), al căror rol era acela de a-i goni pe intruși și de a proteja locurile și pe cei ce-și duceau traiul acolo. Așadar, fie că sunt spirite ale locului sau dovezi ale unei bătălii grozave între un dragon și un viteaz, Focurile Vii sunt reprezentative pentru Lopătari și Terca și fac parte din lumea fascinantă a Ținutului Buzăului, o lume în care povestea face parte din realitate.

Diana Alice Popa

Even today, though they can no longer be seen, the dragon's severed heads are still breathing fire from underneath the earth. Other people tell the story of the living fires in a different way.

It seems that a while ago, when the area was plundered by Tatars and other invaders, a horde of such merciless intruders were chasing a few villagers on the same hill the living fires can be found. When the invaders were just about to catch the people they were chasing, the living fires sprang out of nowhere and scorched the enemies where they stood. And that's how the people of Terca got rid of the invaders. They say that after this episode, no Tatar has ever stepped in Terca again.

The flames were seen by the people of the time as the protectors of the village, a kind of spirits of the place (*lat. genius loci*), that were meant to scare away the intruders and protect those who lived there. Therefore, whether they are spirits of the place or proof of a great battle against a dragon, the Living Fires are iconic for Lopătari and Terca, and a part of Buzău Land's fascinating universe, a universe in which the story is a part of reality.

Diana Alice Popa

Sarea

Dintre toate pietrele, sarea este prezentă în viața omului poate cel mai mult, găsită în fiecare casă, pe masă, în bucate. Cu toții i-am ținut praful între degete și l-am presărat peste mâncare, pentru a-i da gustul cuvenit. Ba chiar am născocit cuvinte plecând de la sare, cum ar fi presărat sau salariu.

Dar câți dintre noi am văzut un munte de sare, țâșnind alb dintre coline verzi, revărsând pe culmile sale rocile aduse din adâncuri? Câți ne-am imaginat o peștera cu pereți strălucitori și cu stalactite împodobite cu cuburi de sare? Într-un colț din Ținutul Buzăului, sarea stă însăși la baza vieții. Oamenii din Mînzălești trăiesc la poalele muntelui de sare numit Meledic. Munte străbătut de peșteri adânci, tăiat în văi abrupte de râuri sărate care acoperă totul în cale cu cristale albe. Munte ce ține-n căușul său lacuri cu apă dulce, loc de întâlnire al ciobanilor de acum și de altădată. Munte pe care un aventurier nesăbuit și-a clădit un castel din care n-au mai rămas decât bolovani. Sarea din inima Meledicului a fost resursa cea mai prețuită de oamenii locului, care până odinioară își încălțau mățele din fier bătut pentru a se urca pe culmile abrupte, și își luau în spinare târnăcoapele, topoarele, lopețile și botele din lemn pline cu apă, pentru a desprinde blănurile de sare, a le mărunți și strânge laolaltă.

Salt

Salt is probably the most present rock in our daily lives, as it's found in our home, on our table and in our food. We've all touched salt powder and we've sprinkled it over our food, to enhance its taste. We've even concocted new words like salary and "a presăra"¹ because of salt. But how many of us have ever seen a white salt mountain, gushing from between green hills, carrying on its heights rocks brought from the depth? How many of us have ever imagined a shining white cave with stalactites coated with cubic salt crystals? In Buzău Land there is a place where salt is the essence of life itself. The people of Mînzălești live at the foot of the salt mountain known as Meledic. A mountain that is pierced by deep caves and cut by abrupt valleys made by salty rivers that cover everything in their path with white crystals. A mountain that holds in its hollows freshwater lakes, and that has been throughout the ages a meeting place for shepherds. A mountain on which a reckless adventurer has built a castle that failed to pass the test of time. The salt from Meledic was a very valuable resource for the local people. In fact, until not long ago people used to put on their iron "cats"² to climb the abrupt heights, take their picks, axes, shovels and wooden buckets filled with water in their quest to "harvest" and mince the salt chunks.

Sarea se vindea în târguri, se dădea la troc, îmbuna bucatele, era hrană iarna pentru animale și ingredient de bază la făcutul murăturilor. Astăzi nu se mai vinde și nici nu se mai dă la troc, însă oamenii locului tot de-aici o scot pentru animale, bucate și murături. Cu sarea din magazine, nu ies bune murăturile, rețetele lor știind doar sarea Meledicului.

Sarea este de mai multe feluri, însă cea pe care o folosim noi e formată din mineralul halit. Este o rocă ce se naște în adâncurile mărilor care seacă. Pe măsură ce apa se evaporă, clorul și sodiul se combină, formând cristale cubice. De cele mai multe ori, sarea este acoperită mai apoi de sedimente marine și rămâne prinsă la mari adâncimi în pământ. Fiind însă mai puțin densă decât sedimentele de deasupra, ea începe să urce către suprafață. În milioane de ani, sarea străbate kilometrii, străpungând suprafața și formând munți albi ca Meledicul.

The salt was sold at fairs, bartered, used for enriching food taste, used in winter as a treat for cattle and as main ingredient in making pickles. Today it isn't sold and bartered anymore, but the locals still mine chunks of salt for their cattle, food and pickles. Their traditional pickles recipes acknowledge only the salt from Meledic; the taste is not the same with salt bought from the market.

There are various types of salt, but the salt we use contains the mineral called halite. It's a rock that is formed in the depths of seas, as they dry out. As the water evaporates, chlorine and sodium combine, forming cubical crystals. In most cases the salt layer is covered by marine sediments and is thus buried at great depths. However, because it's less dense than the sediments that cover it, it starts to rise towards the surface. In millions of years, salt rises for kilometres, piercing the surface and forming white mountains such as Meledic.

¹ "a presăra" is typical for Romanian language, the root of the word being "sare", salt. It means to sprinkle salt powder.

² shoes with spikes that resemble the claws of a cat, from where their name.

Răzvan-Gabriel Popa

Răzvan-Gabriel Popa

Așezările Rupestre

Străbătând văile dintre Colții de Piatră și satul Nucu, călătorul observă strate nesfârșite dintr-o rocă alb-cenușie, strate ridicate la verticală, mutate și rupte de forțele Pământului. Privind de aproape, omul vede că roca nu-i altceva decât nisip împietrit, un nisip purtat de mult, într-o mare străveche, de râuri cărora li s-a pierdut urma sau de vântul ce a cules bob cu bob din dunele unui deșert uitat.

Ascuțindu-și însă privirea, mai observă ceva: cruci malteze scobite în roca dură, slove în chirilic scrijelite pe suprafața acesteia, sau chiar literele de nedescifrat ale unui alfabet uitat, vechi de cine știe când și lăsate acolo de cine știe cine.

Călătorul scotocește prin cotloanele văilor, pe după ungherele născute din atingerea stâncilor. Apucă pe căi rătăcite, în căutarea altor semne lăsate de oameni de demult. Călăuzit de stăruință și șansă se oprește în fața unor grote din nisipul întărit pe care descoperă urme de cioplitori, firide sculptate, ferestre și hornuri scobite, nișe bine calculate și slove zămislite de mâna omului pe piatra pământului.

The Rupestral Settlements

When crossing the valleys between Colții de Piatră (The Stone Fangs) and Nucu (Wallnut) village, the traveller notices endless layers of grey rock that have been shifted up, moved and torn by the forces of the Earth. At a closer look, he discovers that the rock he saw is nothing more than petrified sand. The sand has been carried into an ancient sea either by rivers that are now long gone or by old winds that gathered it one grain at a time out of the dunes of a forgotten desert.

When looking even closer, he notices something else: Maltese crosses carved in the hard rock, Cyrillic letters scratched on its surface and the letters of a forgotten alphabet that have been put there who knows when and left there by who knows who.

The traveller rummages the nooks of the valleys and searches the corners created by the rocks. He sets off on forgotten paths, in search of signs left there by the people of old. Guided by diligence and chance he stops in front of a few caves found in the petrified sand and here he discovers traces of carvings, sculpted niches, windows, chimneys and letters conceived by earth and man alike.

Sunt aceste grote lăcașurile unor sihaștrii rupți de lume sau sunt mărturii ale unui trecut care a uitat să-și șteargă toate urmele? Tulburat de aceste întrebări, călătorul cercetează mai îndeaproape găurile și liniile care au preschimbato piatra în sălaș, însă misterul se tot adâncește.

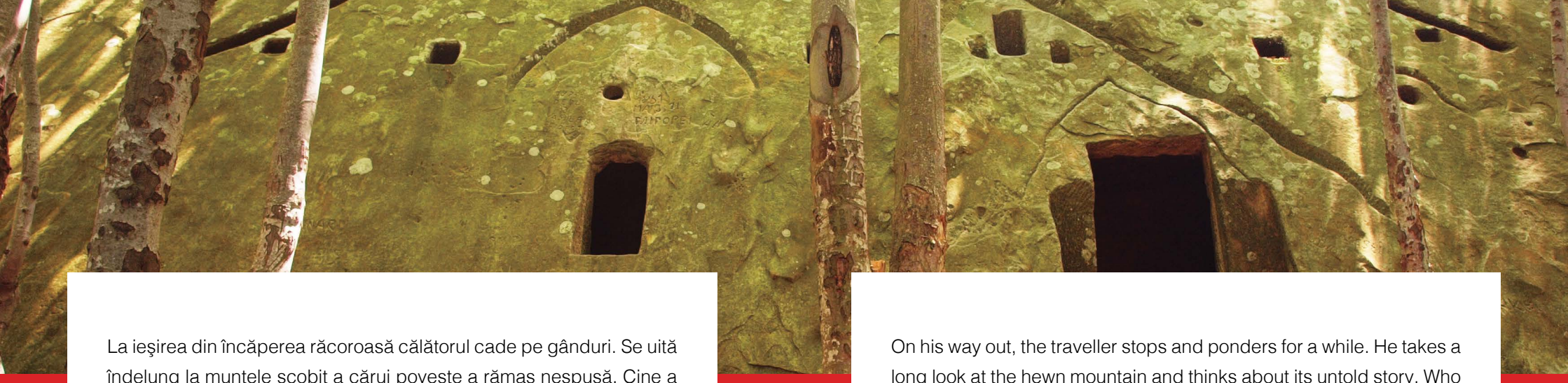
Privirea îi cade pe acoperișul din lemn al unei bisericuțe care se reazămă de stâncă. Dincolo de pridvorul de lemn, se conturează o ușă îngustă, scobită în munte. Intrând, călătorul descoperă două camere, una împodobită cu un altar din piatră. Pereții sunt decorați cu inscripții în loc de icoane. Afară, dezvelind mantia de mușchi care acoperă stâncă, călătorul dezvăluie conturul scrijelit al unei uși.

Coborând pe panta care taie curtea plină de cruci, omul se oprește în fața unei alte intrări care îi permite să înainteze mai adânc în interiorul peretelui de piatră. Soarele intră pe ferestrele scobite, dezvăluind forme și nișe. Călătorul vede o urmă lunguiață de fum, ce se prelinge pe perete de jos în sus, apoi vede urmele cuptorului care a desenat-o și hornul scobit în tavan. O intrare arcuită îl lasă să intre într-o altă încăpere, unde din peretele umed pornește un pat rece și tare din piatră. Vede scrijelituri și urme de cioplire pe pereți și pe tavan și apoi alte urme care se unesc cu cele vechi sau le întretaie vrând parcă să le șteargă.

Are these caves the shelters of some lonely hermits or the witnesses of a past that has forgotten to efface its traces? Baffled by these questions, the traveller takes a closer look at the holes and lines that have transformed the rock into a dwelling and realises that the mystery deepens as he observes them more carefully.

He then sees a tall wooden church roof that leans against the stone. Beyond the wooden hallway, the man can distinguish a narrow, rock-hewn door. On his way in, he discovers two rooms. One of them is adorned with an altar made of rock. The walls are decorated with inscriptions instead of paintings of saints. Outside the church the traveller unveils the moss cloak that's covering the stone to find the carved outline of a doorway that has never been finished.

Coming down the slope that crosses the tomb littered churchyard, the traveller stops in front of another entrance that allows him to go deeper into the rock mountain. The sun glimmers through the hollow windows revealing shapes and niches. The traveller sees a trail of ash that stains the wall, the traces of an oven and the chimney that has been carved in the ceiling. A bolted entrance leads him inside another room where a rough cold bed has been carved out of the stone wall. He notices scratches and carvings on the walls and ceiling and then other marks that converge together with the old ones.

La ieșirea din încăperea răcoroasă călătorul cade pe gânduri. Se uită îndelung la muntele scobit a cărui poveste a rămas nespusă. Cine a scobit odăile și de ce? Pășește afară din curtea umbrită și o pornește pe alt drum, peste pășuni și prin păduri, lasând Alunișul în spate.

Se spune că este o poiană, dincolo de munte, căreia îi zice Cozana. Acolo, spun oamenii, ar mai fi și alte odăi cioplite în piatră. Și de acolo s-ar face un drum care pornește mai departe, către alte chilii scobite în inima muntelui. Unele știute, altele care așteaptă să fie descoperite.

Răzvan-Gabriel Popa și Diana Alice Popa

On his way out, the traveller stops and ponders for a while. He takes a long look at the hewn mountain and thinks about its untold story. Who made the chambers and why? The traveller steps out of the shaded courtyard and takes another road, a road that crosses grasslands and forests, leaving the village of Aluniș behind.

They say that beyond the mountain, there's a glade called Cozana where other rock-hewn chambers can be found. And onwards from the glade there's a path that leads the travellers to other rock-hewn settlements carved deep in the mountains. Some are already known, some are still waiting to be discovered.

Răzvan-Gabriel Popa and Diana Alice Popa

Despre Cruci

Pe drumurile Buzăului un călător întâlnește troițe și cruci așezate la muchia drumului, ori în adăposturi mici din lemn, în sate, la răscruce de drumuri, în fața unor case, dar și în afara hotarului satului. Atrag atenția prin număr și prin fel: cruci din piatră, cioplite, uneori cu rozete în frunte, dar și cruci pictate, ori cruci de lemn simple sau cu răstignirea și alte chipuri de sfinți pictate, cruci scrise cu alfabet chirilic, cruci scrise cu alfabet latin, cruci singure, ori câte două, ori câte trei, sub același acoperiș.

Troițele sunt ridicate din multe motive. Ori că cineva a murit acolo, printr-o moarte năpraznică, „În memoria tatălui meu Damian. Luat de ape în acest loc în 1926 iunie” (cruce din Bozioru). În locurile unde au murit oameni, dacă nu se ridică cruci, se spune că „se fac arătări” (Gheorghe, Bisoca).

Unele au fost ridicate în amintirea cuiva decedat de tânăr: „Maria, încet. din viață în etate de 19 ani” (cruce din Bozioru); „În memoria fiului lor Ioan, dece. 20 ianuarie 1945. Etat. 18 ani” (cruce din Camboru).

About Crosses

When passing through Buzău Land, a traveller comes across roadside crosses placed in small wooden sanctuaries, in villages, at crossroads, in front of houses, but also between villages or in the fields. Their shapes and sizes catch the traveller's eye: stone crosses, some of them bearing rosettes, painted crosses, simple wooden crosses or crosses portraying the crucifixion scene or different saints, crosses with Latin and Cyrillic alphabet inscriptions, solitary crosses or groups of two and three, sheltered by the same sanctuary.

People build them for various reasons. Some crosses are put in spots where someone died a violent death: „In memory of my father Damian. Taken by the waters in this very place in June 1926” (cross in Bozioru). In the spot where someone died you have to build a cross, otherwise that place will be haunted by „appearances,” (Gheorghe, Bisoca).

Some of them have been built in the memory of someone who died an untimely death: „Maria, deceased at the age of 19” (cross in Bozioru); „In the memory of their son, Ioan, deceased 20th of January 1945. Age 18” (cross in Camboru).

Alte cruci aduc aminte de eroii din sat, iar uneori dau chiar numele locului, cum este „la Crucea Sergentului”, chiar la intrarea în satul Scăieni, ori „La Crucea Ciumașilor” din hotarul satului Nucu.

Mai sunt, însă, unele cruci ridicate „în locuri mai stranii” (Filoftea, 72 ani, Colți), unde apar „spaima”, „lele” sau „arătări” în prag de seară, pentru că omul care o vede „își aduce aminte, se închină și scapă”: „Era un om la noi în Camboru, fără picior (...), și venea dinspre Muscel ca să treacă, să vină-n jos către Camboru. (...) El se dusese acolo la magazin, sau unde o fi fost, și venea spre casă în cârji. Avea piciorul retezat și într-unul mergea și cu cârjile. Și la un moment dat trece unu cu o căruță cu un măgar. Mă, nene, ia-mă și pe mine! Oprea. Când se apropia de el, iar pleca. Și uite așa l-a fâțâit până a ajuns în dreptul crucii și s-a închinat bietul om și așa [a scăpat]” (Filoftea, 72 ani, Colți), dispărând căruța cu căruțaș cu tot.

Anamaria Iuga

Other crosses remind people of the village heroes. Some places are even named after them. For example: „The Sergeant’s Cross” that can be seen as one enters Scăieni village, or „The Cross of the Plagued” from Nucu village.

However, there are also crosses placed in „strange places” (Filoftea, 72, Colți), where „frights”, „lele” (female version of *them*) and „appearances” can be seen, usually at twilight. When people see the crosses they make the sign of the cross and the „fright” goes away. „There was a one-legged man from Camboru (...), and he was coming from Muscel. He went there at a local store or something like that and was coming home in crutches. He didn’t have one of his legs and he was leaning on his other leg and crutches. Somewhere along the way, he saw a man in his wagon pulled by a donkey. Please, take me with you! the one-legged man yelled. The wagon stopped. But when the man got closer it started to move, just to stop again after a few paces. And so whenever the man got close the wagon would drive away and then stop again. And that’s how the wagoner lured the one-legged man until they reached a cross. The poor man made the sign of the cross and managed to escape (Filoftea, 72, Colți)”, as the wagon disappeared into thin air.

Anamaria Iuga

Epilog

Ținutul Buzăului este o lume vie, unde Omul cutreieră văile și plaiurile și trăiește din roadele Pământului, unde Pământul se frământă, se mișcă și se schimbă. Frământarea Pământului scoate la suprafață boabe de chihlimbar, munți de sare, ape minerale, izvoare de păcură, vulcani de noroi și focuri ce ard de când Omul își poate aminti. Scoate la suprafață comori născute din piatra dură, pe care Omul le învăluie în povești. În același timp, frământarea Pământului pune în mișcare mase de roci mutând uneori vatra așezării omenești.

Însă așa tulburat cum este, acest Pământ e locul Omului, unde traiul se împletește cu spiritualitatea și îl înrădăcinează pe Om adânc, până în străfundurile din care ies boabele de chihlimbar.

Ținutul Buzăului este un tărâm al Pământului și al Omului, un tărâm care-l așteaptă pe călător și îl primește cu roadele pietrelor, ale mâinilor și ale sufletului.

Răzvan-Gabriel Popa

Epilogue

Buzău Land is a world in itself where Man explores the valleys and the hills, nurtured by nature's gifts, and where the Earth is always stirring and reshaping itself. This stirring reveals amber grains, mountains made of salt, mineral waters, oil springs, mud volcanoes, and fires that have been burning since Man can remember. It brings to the surface treasures made out of hard rock that became characters in Man's stories and legends. This stirring also sets in motion masses of rocks, uprooting the hearth of the villages.

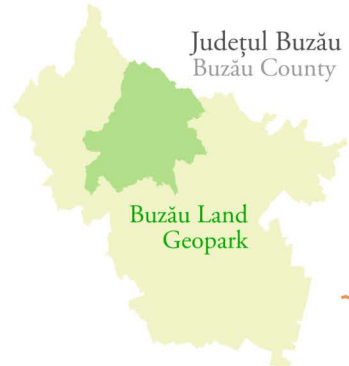
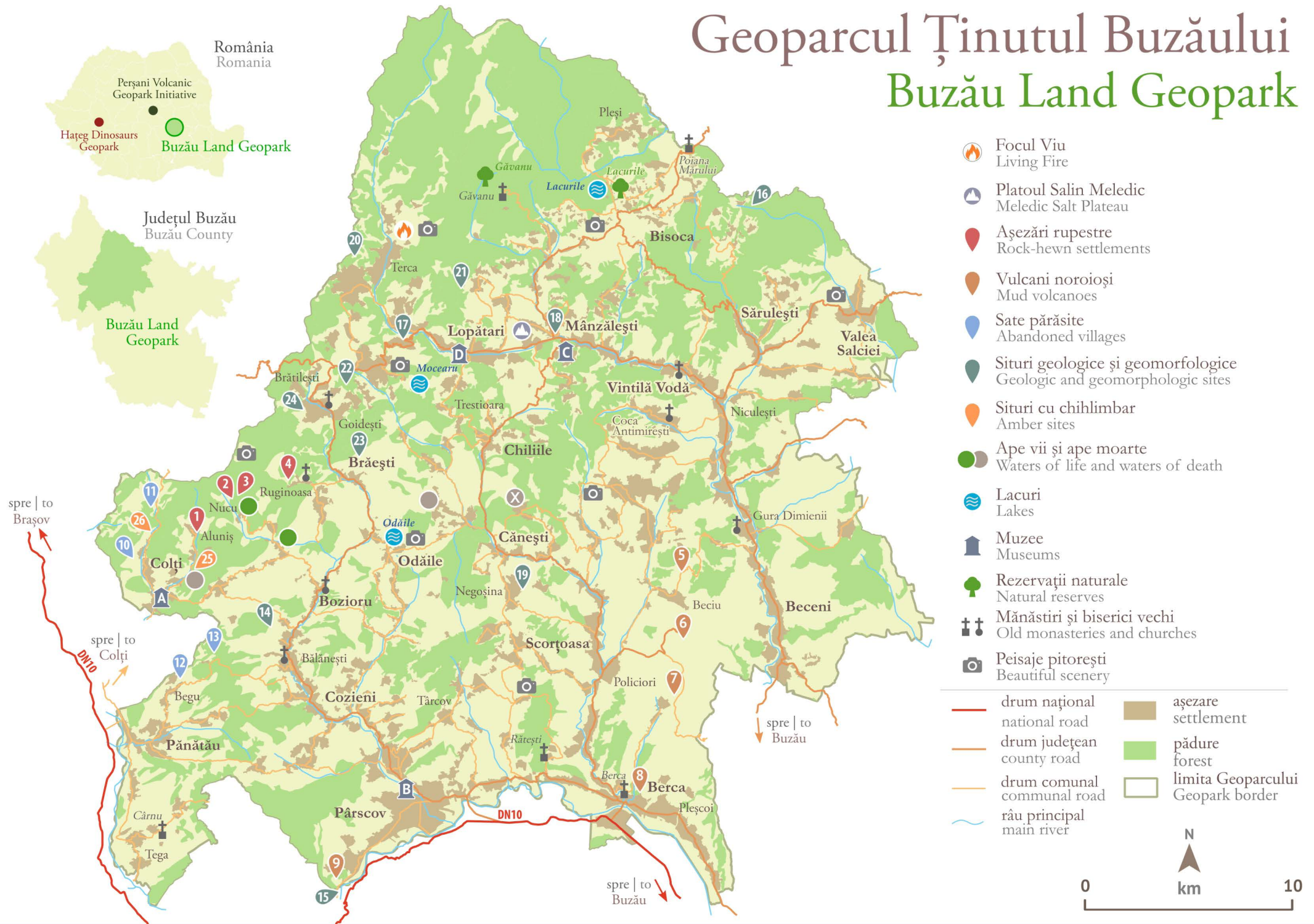
Troubled as it is however, this Land is Man's home where the everyday life intertwines with the spiritual life and binds Man's soul to this Land, to the Earth, and to the very depths where the amber grains come from.

Buzău Land is a realm of both Earth and Man, a realm that awaits the traveller and greets him with the fruits of the stone, of the crafts and of the soul.

Răzvan-Gabriel Popa

Geoparcul Ținutul Buzăului

Buzău Land Geopark

spre | to Brașov

spre | to Colți

spre | to Buzău

spre | to Buzău

Geoparcul Ținutul Buzăului

Buzău Land Geopark

Așezări rupestre Rock-hewn settlements

1. Ansamblul rupestru Aluniș
The Aluniș Rock-hewn Ensemble
2. Complexul rupestru Nucu (I)
Agatonul Nou, Agatonul Vechi, Piatra Îngăurită
The Nucu Rock-hewn Complex (I)
3. Complexul rupestru Nucu (II)
Peștera lui Dionisie, Peștera lui Iosif, Peștera
The Nucu Rock-hewn Complex (II)
4. Complexul rupestru Ruginoasa
The Ruginoasa Rock-hewn Complex

Vulcani noroioși Mud volcanoes

5. Păcele de la Beciu
The Beciu Mud volcanoes
6. Păcele Mari
The Great Mud volcanoes
7. Păcele Mici
The Little Mud volcanoes
8. Păcele de la Berca
The Berca Mud volcanoes
9. Păcele de la Bădila
The Bădila Mud volcanoes

Sate părăsite Abandoned villages

10. Călugărișele
11. Colții de Sus
12. Ghilești
13. Valea Fântâni

Izvoarele de petrol de la Păcuri The petroleum springs from Păcuri

Situri geologice și geomorfologice Geologic and geomorphologic sites

14. Trovanți - Babele de la Ulmet
Concretions - „The Old ladies“ from Ulmet
15. Blocurile de calcar de la Bădila
The limestone blocks from Bădila
16. Zidul Urișilor
The Wall of the Giants
17. Malu Roșu
The Red Cliff
18. Grunjul
The Grunj
19. Coloanele de sare de la Negoșina
The Salt Pillars from Negoșina
20. Piatra Mortatului
Mortatului Rock
21. Sfinxul de la Buștea
The Buștea Sphinx
22. Cascada Săritoarea
Săritoarea Waterfall
23. Pietrele Mirăului
Mirăului Stones
24. Stâncile de la Brătilești
The Cliffs of Brătilești

Situri cu chihlimbar Amber sites

25. Piatra Corbului
Raven's Rock
26. Dănciu-lești

Muzee Museums

- A. Muzeul Chihlimbarului
The Amber Museum
- B. Casa Memorială „V. Voiculescu”
The „V. Voiculescu“ Memorial House
- C. Muzeul Timpul Omului
The Time of Man Museum (opens 07.2015)
- D. Muzeul Șapte Locuri de Poveste
The 7 Fairy Tale Places Museum (opens 09. 2015)

The research leading to these results has received funding from the
EEA Financial Mechanism 2009 - 2014 under the
GeoSust project contract no 22 SEE/30.06.2014

Această publicație este un rezultat al proiectului
GeoSust 22 SEE/30.06.2014, finanțat prin Mecanismul Financiar EEA 2009-2014

Geo-Team

Institutul de
Geodinamică

Universitatea
București

GeoEcoMar

Telemarkforskning

Universitatea
Babeș Bolyai

Norwegian University
of Life Sciences

Muzeul Național
al Țăranului Român

Aurland
Naturverkstad

Gea Norvegia Geopark

EEA
WORLD